

شماره ۱۹۳

تاریخ ۷/۷/۷۵

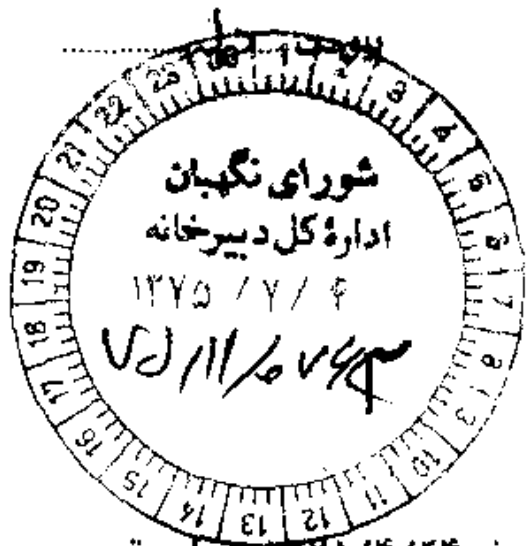

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیت

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۴۲۸۲/۶۲۱۷۶ مورخ ۱۳۲۵/۴/۲۴ دولت
 درخصوص الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون
 بین‌المللی مداخله در دریاهای آزاد در صورت بروز سوانح
 آلودگی نفتی و پروتکل مداخله در دریاهای آزاد در صورت
 بروز آلودگی غیرنفتی که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ
 ۱۳۲۵/۶/۲۷ مجلس شورای اسلامی عینا به تصویب رسیده
 است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت
 بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال
 می‌گردد. ع.

علی اکبر شاطرنوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

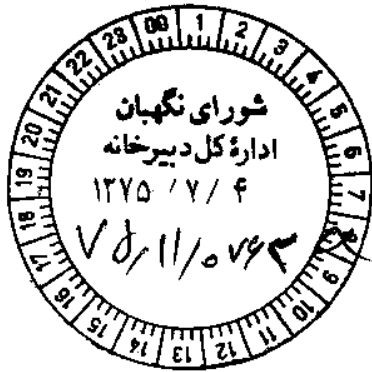

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۹۳
تاریخ ۷۵/۷
پیوست ۱

بمقام

لایحه "الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون
بین‌المللی مداخله در دریاهای آزاد در صورت بروز
سوانح آلودگی نفتی و پروتکل مداخله در دریاهای آزاد
در صورت بروز آلودگی غیر نفتی"

ماده واحده - به دولت اجازه داده می‌شود به کنوانسیون
بین‌المللی مداخله در دریاهای آزاد در صورت بروز سوانح آلودگی
نفتی مشتمل بر یک مقدمه، (۱۷) ماده و یک پیوست و پروتکل
مداخله در دریاهای آزاد در صورت بروز آلودگی ناشی از مواد غیر
نفتی مشتمل بر یک مقدمه و (۱۱) ماده به شرح پیوست ملحق شود
و اسناد الحاق را تسلیم نماید.

بسم الله الرحمن الرحيم

کنوانسیون بین‌المللی مربوط به مداخله دریاهای آزاد در صورت بروز سوانح آلودگی نفتی

کشورهای عضو این کنوانسیون:

با آگاهی از نیاز به حمایت از منافع ملت‌های خود در مقابل
پیامدهای شدید سانحه دریایی ناشی از خطر آلودگی نفتی در دریا
و خطوط ساحلی.
با اعتقاد به اینکه تحت این شرایط ممکن است اقداماتی با
خصوصیت استثنایی برای حمایت از چنین منافع در دریاهای آزاد
ضروری باشد و اینکه این گونه اقدامات تاثیری بر اصل آزادی
دریاهای آزاد نخواهد داشت، به قرار زیر توافق نموده‌اند:

تعالیه

- ۲ -

ماده ۱-

۱- اعضای این کنوانسیون می‌توانند در صورت لزوم به‌دنبال بروز سانحه دریایی و یا عملیات متعاقب آن به منظور جلوگیری، کاهش یا رفع خطرات شدید و قریب‌الوقوع از خطوط ساحلی یا منافع ذیربط خود در اثر آلودگی یا تهدید آلودگی دریا به وسیله نفت که منطقا " منجر شدن آن به پیامدهای زیانبار بزرگ قابل انتظار می‌باشد، اقداماتی را در دریاهای آزاد به عمل آورند.

۲- با این حال بر اساس این کنوانسیون هیچگونه اقدامی علیه کشتی‌هایی که تحت مالکیت یا بهره‌برداری یک کشور قرار داشته و در آن زمان تنها در ارتباط با ارایه خدمات غیر تجاری دولتی بکار گرفته شده‌اند نباید انجام پذیرد.

ماده ۲- از نظر این کنوانسیون:

۱- سانحه "دریایی" به معنی تصادم کشتی‌ها به‌گل نشستن یا دیگر حوادث دریانوردی یا دیگر اتفاقات بر روی یک کشتی یا خارج از آن که منجر به ورود خسارت‌های عمده یا تهدید قریب‌الوقوع از جهت ورود خسارات عمده به کشتی یا کالا می‌شود، می‌باشد.

۲- "کشتی" عبارت است از:

الف- هرگونه شناور اقیانوس پیما از هر نوع که باشد، و.

ب- هرگونه وسیله متحرک شناور در آب، به استثنای تاسیسات یا وسایل مربوط به اکتشاف و بهره‌برداری منابع بستر دریا، کف اقیانوس و زیر آن.

۳- "نفت" به معنی نفت خام، نفت سوخت، نفت دیزل و روغن روان کننده می‌باشد.

۴- "منافع ذیربط" عبارت است از منافع کشور ساحلی که به‌طور

تعلیه

- ۳ -

مستقیم تحت تاثیر سانحه دریایی یا تهدید ناشی از آن قرار گرفته،
مانند:

الف- فعالیتهای ساحلی دریایی، بندری یا داخل خور، از جمله
فعالیتهای ماهیگیری که وسیله اصلی امرارمعاش اشخاص ذیربط
میباشد.

ب- جاذبههای توریستی منطقه مربوط.

ج- سلامت مردم ساحل نشین و سالم ماندن منطقه مربوط، از جمله
حفظ منابع زنده دریایی و حیات وحش.

د- "سازمان" به معنی سازمان مشورتی بین الدولی دریانوردی
میباشد.

ماده ۳- هنگامی که کشور ساحلی در اعمال حقوق خود اقداماتی
را برابر ماده (۱) به عمل می آورد، مقررات زیر اعمال می شود:
الف- قبل از انجام هرگونه اقدامی، کشور ساحلی باید با دیگر
کشورهایی که متاثر از سانحه دریایی بوده اند، به ویژه کشور یا
کشورهای صاحب پرچم، مشورت نماید.

ب- کشور ساحلی باید بدون تاخیر اقدامات مورد نظرش را
به هر شخص حقیقی یا حقوقی که برای آن کشور مشخص بوده یا در حین
مشورت مشخص شود که دارای منافعی هستند که منطقیاً ممکن است
تحت تاثیر آن اقدامات قرار گیرند، اطلاع دهد. کشور ساحلی باید
هر نقطه نظری را که ممکن است آنها عنوان نمایند، مورد توجه
قرار دهد.

ج- کشور ساحلی می تواند قبل از انجام هر اقدامی با کارشناسان
مستقل مشورت نماید. اسامی اینگونه کارشناسان باید از فهرستی که
نزد سازمان نگهداری می شود انتخاب شود.

بسم الله

- ۴ -

د- در وضعیت‌های فوق‌العاده اضطراری که اقدامات لازم باید فوری انجام پذیرد، کشور ساحلی می‌تواند بدون اطلاع قبلی یا مشورت یا ادامه مشورتی که از پیش آغاز شده است، به علت شرایط اضطراری اقدامات لازم را به عمل آورد.

ه- کشور ساحلی باید قبل از انجام اینگونه اقدامات و همچنین در خلال انجام آن، حداکثر تلاش خود را به منظور اجتناب از به خطر انداختن جان افراد به کار برده و در آریه هرگونه کمک به اشخاصی که در معرض خطر قرار داشته و نیازمند به اینگونه کمکها می‌باشند، اهتمام نماید و در موارد مقتضی موجبات مراجعت کارکنان کشتی به کشورشان را تسهیل نموده و هیچگونه مانعی در این مورد ایجاد ننماید.

و- اقدامات انجام شده در اعمال ماده (۱) باید بدون تاخیر به کشورها و اشخاص حقیقی یا حقوقی شناخته شده ذیربط، همچنین به دبیرکل سازمان اطلاع داده شود.

ماده ۴-

۱- تحت نظارت سازمان باید فهرستی از اسامی کارشناسان که به موجب ماده (۳) این کنوانسیون مورد پیش‌بینی قرار گرفته‌اند، تهیه و تنظیم و نگهداری شود و سازمان باید مقررات لازم و مناسب را در این ارتباط از جمله در مورد تعیین صلاحیتهای لازم، تدوین نماید.

۲- معرفی افراد برای درج در فهرست می‌تواند به وسیله کشورهای عضو سازمان و یا اعضای این کنوانسیون صورت پذیرد. دستمزد کارشناسان براساس خدمات ارائه شده، توسط کشورهای استفاده کننده از این گونه خدمات پرداخت خواهد شد.

به تعالی

- ۵ -

ماده ۵ -

- ۱- اقدامات به عمل آمده توسط کشور ساحلی براساس ماده (۱) باید با میزان خسارت واقعی یا خسارت‌هایی که آن کشور را تهدید می‌کند، متناسب باشد.
- ۲- چنین اقداماتی نباید از آنچه به صورت منطقی برای رسیدن به اهداف مذکور در ماده (۱) لازم است، فراتر باشد و باید به محض دستیابی به آن اهداف متوقف شود. اقدامات مزبور نباید به گونه‌ای غیر ضروری با حقوق و منافع کشور صاحب پرچم، کشورهای دیگر و یا هر شخص حقیقی یا حقوقی ذریبط، برخورد داشته باشد.
- ۳- در ارزیابی اینکه آیا اقدامات متناسب با میزان خسارت می‌باشد مراتب زیر باید در نظر گرفته شود:
 - الف- میزان واحتمال خسارت قریب‌الوقوع در صورت عدم اجرای آن اقدامات، و.
 - ب- احتمال موثر بودن آن اقدامات، و.
 - ث- میزان خساراتی که ممکن است بر اثر انجام اقدامات مزبور ایجاد شود.

ماده ۶

هر عضوی که در جهت خلاف مقررات کنوانسیون حاضر اقداماتی را انجام داده که موجب ورود خسارت به دیگران شده باشد، به پرداخت غرامت به میزان خسارات ناشی از اقداماتی که به طور منطقی از آنچه برای نیل به اهداف مذکور در ماده (۱) لازم است فراتر می‌باشد، ملزم می‌شود.

بسم تعالی

- ۶ -

ماده ۷-

هیچیک از مفاد این کنوانسیون هرگونه حق، وظیفه، امتیاز و مصونیتی که به گونه دیگری قابل اعمال بوده را تضييع نکرده و یا هریک از اعضا و یا هر شخص حقیقی یا حقوقی ذینفع را از هرگونه وسیله جبران خسارتی که به نحو دیگری قابل اعمال است محروم نخواهد کرد مگر اینکه به صورت صریح قید شده باشد.

ماده ۸-

۱- هرگونه اختلاف بین اعضا از نظر مغایرت اقدامات انجام شده بر اساس ماده (۱) با مفاد این کنوانسیون، لزوم پرداخت غرامت به موجب ماده (۶) و میزان چنین غرامتی، اگر با انجام گفتگو بین اعضای درگیر، یا بین عضوی که آن اقدامات را انجام داده و خواهانهای حقیقی و یا حقوقی، حل و فصل نشده باشد، چنانچه طرفها به صورت دیگری نیز توافق ننمایند، به درخواست هریک از طرفهای ذیربط به مصالحه ارجاع و چنانچه مصالحه با موفقیت همراه نباشد، به داوری به صورتی که در پیوست این کنوانسیون در نظر گرفته شده، ارجاع میشود.

۲- عضوی که اقداماتی انجام داده حق ندارد تنها براین اساس که توسل به همه طرق جبران خسارت به موجب قوانین داخلی در دادگاههایش به عمل نیامده، در مقابل درخواست مصالحه یا داوری برابر مفاد بند پیشین خودداری نماید.

ماده ۹-

۱- این کنوانسیون برای امضا تا دهم دیماه یکهزار و سیصد و چهل و نه هجری شمسی برابر با سوم دسامبر سال یکهزار و نهصد و

تعیین

- ۷ -

هفتاد میلادی و از آن پس برای الحاق مفتوح می‌باشد.
۲- کشورهای عضو سازمان ملل متحد یا هر نمایندگی تخصصی مربوط به آن یا آژانس بین‌المللی انرژی اتمی یا اعضای اساسنامه دیوان بین‌المللی دادگستری می‌توانند به صورتهای زیر عضو این کنوانسیون شوند.

- الف- امضای بدون شرط تصویب، پذیرش یا تایید.
- ب- امضای منوط به تصویب، پذیرش یا تایید که به دنبال آن تصویب، پذیرش یا تایید، انجام گیرد، یا.
- ج- الحاق.

ماده ۱۰-

۱- تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق با تسلیم سند رسمی به همین مضمون به دبیرکل سازمان، رسمیت خواهد یافت.
۲- تسلیم هر سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق پس از لازم‌الاجرا شدن اصلاحیه این کنوانسیون در ارتباط با کلیه اعضای موجود یا پس از انجام کلیه اقدامات لازم برای لازم‌الاجرا شدن اصلاحیه در ارتباط با اعضای فوق، شامل کنوانسیون تغییر یافته توسط اصلاحیه تلقی خواهد شد.

ماده ۱۱-

۱- این کنوانسیون در نودمین روز پس از تاریخ امضای دولت‌های پانزده کشور به صورت امضای بدون شرط تصویب، پذیرش، تایید، یا با تسلیم اسناد تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق به دبیرکل سازمان، لازم‌الاجرا خواهد شد.
۲- برای هر کشوری که بعداً "این کنوانسیون را تصویب، پذیرش،

بیت

- ۸ -

یا شایید نموده یا به آن ملحق می‌شود، زمان لازم الاجرا شدن آن در نودمین روز پس از تسلیم سند مرتبط توسط آن کشور می‌باشد.

ماده ۱۲-

۱- این کنوانسیون می‌تواند توسط هر عضوی در هر زمان پس از تاریخ لازم الاجرا شدن کنوانسیون برای آن کشور، مورد انصراف قرار گیرد.

۲- انصراف با تسلیم یک سند به دبیرکل سازمان نافذ می‌شود.

۳- انصراف یک سال یا مدت طولانی‌تری که در سند انصراف بدان

تصریح شده پس از تسلیم سند انصراف به دبیرکل سازمان، نافذ می‌شود.

ماده ۱۳-

۱- در مواردی که مسوولیت اداره امور سرزمین به عهده سازمان ملل متحد بوده یا مسوولیت روابط بین‌المللی یک سرزمین به عهده هر کشور عضوی کنوانسیون می‌باشد، اشخاص یادشده باید در کمترین زمان ممکن با مقامات صلاحیت‌دار در آن سرزمین مشورت نموده یا با انجام اقدامات مناسب دیگر موجبات شمول این کنوانسیون را نسبت به آن سرزمین فراهم نمایند و می‌توانند در هر زمانی به وسیله یک اطلاعیه کتبی به دبیرکل سازمان اعلام نمایند که حیطه شمول این کنوانسیون نسبت به آن سرزمین نیز گسترش می‌یابد.

۲- حیطه شمول این کنوانسیون از تاریخ دریافت آن اطلاعیه و یا از هر تاریخ دیگری که در آن اطلاعیه قید شده، به سرزمین یادشده در آن، گسترش می‌یابد.

۳- سازمان ملل متحد یا هر عضوی که به موجب بند (۱) این

ماده اطلاعیه‌ای صادر نموده می‌تواند در هر زمان، پس از تاریخی که

بیتعالی

- ۹ -

شمول کنوانسیون به یک سرزمین به ترتیب فوق گسترش یافته، از طریق اطلاعیه کتبی به دبیرکل سازمان اعلام نماید که شمول این کنوانسیون در مورد سرزمین یادشده در اطلاعیه، متوقف می شود.

۴- شمول این کنوانسیون نسبت به هر سرزمین یادشده در اطلاعیه یک سال یا مدت بیشتری که در آن قید شده، پس از تاریخ دریافت اطلاعیه توسط دبیرکل سازمان، متوقف می شود.

ماده ۱۴-

۱- سازمان می تواند به منظور تجدیدنظر یا اصلاح این کنوانسیون کنفرانسی برگزار نماید.

۲- سازمان در صورت درخواست حداقل یک سوم اعضا کنفرانسی متشکل از کشورهای عضو این کنوانسیون به منظور تجدید نظر یا اصلاح این کنوانسیون برگزار خواهد نمود.

ماده ۱۵-

۱- این کنوانسیون برای نگهداری به دبیرکل سازمان تودیع می شود.

۲- دبیرکل سازمان باید:

الف- به کلیه کشورهای که این کنوانسیون را امضا نموده یا به آن پیوسته اند مراتب زیر را اطلاع بدهد:

الف ۱- هرامضا یا سپردن سند جدید به همراه تاریخ آن.

الف ۲- سپردن هرگونه سند انصراف از این کنوانسیون به همراه تاریخ تودیع آن.

الف ۳- گسترش حیثه شمول این کنوانسیون به هر سرزمینی بر اساس بند (۱) ماده (۱۳) و توقف شمول آن بر اساس مفاد بند

بسم تعالی

- ۱۵ -

(۴) آن ماده به همراه تاریخی که به ترتیب فوق حیطه شمول این کنوانسیون گسترش یافته یا متوقف خواهد شد.

ب، ارسال نسخ مصدق این کنوانسیون به کلیه کشورهای امضا کننده و همچنین کلیه کشورهایی که به این کنوانسیون می‌پیوندند.

ماده ۱۶-

بمحض لازم الاجرا شدن این کنوانسیون متن آن توسط دبیرکل سازمان به دبیرخانه سازمان ملل متحد برای ثبت و انتشار براساس ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل متحد، فرستاده خواهد شد.

ماده ۱۷-

این کنوانسیون در یک نسخه به زبانهای انگلیسی و فرانسه تنظیم شده و هر دو متن به طور یکسان معتبر می‌باشد. ترجمه رسمی به زبانهای روسی و اسپانیولی نیز آماده شده و همراه با نسخه اصلی امضا شده نگهداری خواهد شد.

در تایید مراتب فوق، امضاکنندگان زیر که به طور رسمی، توسط دولت متبوع خود برای این منظور اختیار یافته‌اند، این کنوانسیون را امضا نموده‌اند.

هشتم آذرماه سال یکهزار و سیصد و چهل و هشت هجری شمسی برابر با بیست و نهم نوامبر سال یک هزار و نصد و شصت و نه - بروکسل.

بیتعالی

- ۱۱ -

پیوست فصل اول، مصالحه

ماده ۱-

تشریفات مصالحه باید برابر مقررات مندرج در این فصل باشد
مشروط بر اینکه دوطرف مربوط تصمیم دیگری نگرفته باشند.

ماده ۲-

۱- در اجرای ماده (۸) این کنوانسیون یک کمیسیون مصالحه
بنابه درخواست یک عضو از عضو دیگر، تشکیل می‌شود.
۲- تسلیم درخواست مصالحه توسط یک عضو باید شامل شرحی از
موضوع به همراه هرگونه مدارک تاکید کننده دیگر باشد.
۳- چنانچه تشریفات رسیدگی بین دوطرف به جریان افتاده باشد
هر عضو دیگری که اتباع یا اموال او تحت تاثیر همان اقدامات
واقع شده یا کشور ساحلی عضو که اقدامات مشابهی انجام داده،
می‌تواند با دادن اطلاعیه کتبی به دوطرف که در ابتدا جریبان
رسیدگی را آغاز نموده‌اند، به جریان مصالحه ملحق گردد، مگر اینکه
یکی از دوطرف اخیرالذکر به چنین الحاقی معترض باشد.

ماده ۳-

۱- کمیسیون مصالحه از سه عضو تشکیل می‌یابد: یک عضو توسط
کشور ساحلی که اقدامات را انجام داده معرفی شده، یک عضو
توسط کشوری که اتباع یا اموال آن تحت تاثیر آن اقدامات واقع
شده معرفی می‌شود و عضو سوم که ریاست کمیسیون را برعهده خواهد
داشت با توافق دو عضو اصلی تعیین می‌شود.
۲- مصالحه دهندگان باید از میان فهرستی که قبلاً برابر

بیت

- ۱۲ -

تشریفات مندرج در ماده (۴) زیر تنظیم شده، انتخاب شوند.

۳- اگر در خلال یک دوره زمانی (۶۰) روزه از تاریخ دریافت درخواست صالحه، طرفی که چنین درخواستی از او به عمل آمده اطلاعیه‌ای به طرف دیگر در خصوص مخالفت با معرفی مصالحه دهنده‌ای که وی مسوول انتخابش می‌باشد، نداده باشد، یا چنانچه در طول یک دوره زمانی (۳۰) روزه از تاریخ معرفی دومین نفر از اعضای کمیسیون که باید توسط دوطرف تعیین شود، دو مصالحه دهنده اول از طریق توافق قادر به تعیین رییس کمیسیون نشده باشند، دبیرکل سازمان باید بنابه درخواست هرکدام از دو طرف، انتخاب مورد لزوم را در خلال مدت (۳۰) روز به انجام رساند. اعضای کمیسیون که بدین ترتیب تعیین می‌شوند باید از فهرست یادشده در بند پیشین انتخاب شوند.

۴- رییس کمیسیون به‌هر روشی که تعیین شود، در هیچ موردی نباید دارای ملیت یکی از کشورهای دوطرف اصلی مصالحه بوده یا باشد.

ماده ۴-

۱- فهرست یادشده در ماده (۳) فوق باید شامل اشخاص صلاحیت داری که به وسیله اعضا تعیین شده‌اند بوده و همچنین به وسیله سازمان به صورت به‌هنگام نگهداری شود.

هریک از اعضا می‌تواند (۴) نفر را که لزومی ندارد حتماً از ملیت وی باشند برای درج در فهرست تعیین نماید. انتخاب هر نفر برای مدت (۶) سال بوده و قابل تجدید می‌باشد.

۲- در صورت فوت یا استعفای یکی از افراد مندرج در فهرست، عضوی که چنین شخصی را معرفی نموده می‌تواند جانشینی را برای مدت باقیمانده معرفی نمایند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بیتعالی

- ۱۲ -

ماده ۵-

۱- کمیسیون مصالحه آیین‌کار خود را که براساس آن در کلیه موارد رسیدگی عادلانه امکان‌پذیر است تنظیم خواهد نمود، مگر در صورتی که دوطرف به‌گونه دیگری توافق‌کنند. کمیسیون در ارتباط با امر تحقیق و رسیدگی باید برابر مفاد فصل سوم کنوانسیون لاهه در مورد حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بین‌المللی مصوب بیست‌وششم مهرماه سال یکهزار و دویست و هشتادوشش هجری شمسی برابر با هجدهم اکتبر سال یکهزار و نهصد و هفت میلادی، عمل نماید مگر آنکه به اتفاق آراء، به‌گونه دیگری تصمیم‌گیری نماید.

۲- نمایندگی دوطرف نزد کمیسیون مصالحه توسط نمایندگان خواهد بود که وظیفه‌شان عمل به‌عنوان میانجی بین دولت و کمیسیون می‌باشد، همچنین هرکدام از دوطرف می‌تواند از خدمات مشاوران و کارشناسانی که به وسیله دوطرف بدین منظور معرفی شده‌اند بهره‌جویی نموده و استماع و رسیدگی به شهادت همه کسانی را که شهادت آنها به نظر آن طرف مفید می‌باشد را درخواست نماید.

۳- کمیسیون دارای این حق می‌باشد که از نمایندگان، مشاوران و کارشناسان دوطرف و همچنین از اشخاص دیگر با رضایت دولت‌هایشان، در صورتی که فراخوانی آنها را مفید تشخیص دهد درخواست ادای توضیحات نماید.

ماده ۶-

تصمیمات کمیسیون مصالحه باید با اکثریت آراء گرفته شود و کمیسیون حکمی در مورد موضوع اصلی اختلاف جز با حضور همه اعضا صادر نخواهد کرد مگر در صورتی که دوطرف به‌گونه دیگری توافق کنند.

بیتعالی

- ۱۴ -

ماده ۷-

دو طرف باید موجبات تسهیل کار کمیسیون مصالحه را فراهم آورده و به ویژه برابر قانون خود و با بکارگیری کلیه امکاناتی که در اختیار دارند:

- الف- اطلاعات و مدارک لازم را به کمیسیون ارائه نمایند.
- ب- امکان ورود کمیسیون به قلمرو سرزمینشان برای استماع شهادت شهود یا کارشناسان و دیدن صحنه را فراهم سازند.

ماده ۸-

وظیفه کمیسیون مصالحه روشن نمودن موضوعات مورد اختلاف، گردآوری کلیه اطلاعات مربوط بدین منظور، از طریق انجام رسیدگی یا طرق دیگر و کوشش برای ایجاد مصالحه بین دو طرف می باشد. پس از رسیدگی دعوا، کمیسیون باید توصیه خود را که در ارتباط با موضوع بحث مناسب تشخیص داده با تعیین مدتی که بیشتر از (۹۰) روز نمی شود به دو طرف اعلام نماید و از دو طرف عضو خواسته شود که در خلال این مدت نظر خود را در مورد پذیرش یا عدم پذیرش توصیه یادشده، اظهار نمایند.

ماده ۹-

توصیه باید با بیان دلایل همراه باشد. چنانچه این توصیه ها به صورت کلی یا جزئی مبین نظر همه اعضای کمیسیون نباشد هر کدام از مصالحه دهندگان محق خواهد بود که نظریه جداگانه ای ارائه و تسلیم نماید.

بیت

- ۱۵۴ -

ماده ۱۰-

چنانچه تا (۹۰) روز پس از اعلام توصیه به دوطرف هیچکدام از آنها پاسخ موافق خود را به طرف دیگر در خصوص پذیرش آن توصیه اعلام ننموده باشند، مصالحه ناموفق تلقی می شود. همچنین اگر کمیسیون در ظرف مدت تعیین شده در بند (۳) ماده (۳) فوق تشکیل نشده باشد، یا در صورتی که دوطرف به گونه دیگری توافق نکرده باشند، کمیسیون نتوانسته باشد توصیه خود را ظرف مدت یک سال از زمان تعیین رییس کمیسیون، صادر نماید، مصالحه موفقیت آمیزی تلقی نخواهد شد.

ماده ۱۱-

۱- هر عضو کمیسیون برای کار خود اجرت دریافت خواهد نمود. چنین اجرتی بر اساس توافق دوطرف تعیین می شود که مشارکت هر کدام در پرداخت اجرت به نسبت مساوی خواهد بود.
۲- هزینه های متفرقه ناشی از انجام کار کمیسیون به همین روشن بین دوطرف تسهیم می شود.

ماده ۱۲-

دوطرف اختلاف در هر زمان در طرف روند مصالحه می توانند با توافق یکدیگر در مورد مراجعه به یک روش رسیدگی متفاوت برای حل و فصل اختلافات تصمیم گیری نمایند.

بسم الله تعالی

- ۱۶ -

فصل دوم، داوری

ماده ۱۳-

- ۱- تشریفات داوری باید برابر مقررات مندرج در این فصل باشد، مگر آنکه دوطرف به گونه دیگری تصمیم‌گیری نمایند.
- ۲- در صورت عدم موفقیت مصالحه، درخواست داوری تنها ظرف مدت (۱۸۰) روز پس از شکست مصالحه انجام پذیر می‌باشد.

ماده ۱۴-

دیوان داوری شامل سه عضو خواهد بود؛ یک داور توسط کشور ساحلی که اقدامات را انجام داده معرفی می‌شود، یک داور توسط کشوری که اتباع یا اموالش تحت تاثیر آن اقدامات واقع شده معرفی می‌شود و داوری دیگر براساس توافق بین دو داور اخیوالذکر انتخاب و به عنوان رییس دیوان داوری عمل خواهد نمود.

ماده ۱۵-

- ۱- چنانچه پس از سپری شدن مدت (۶۰) روز از معرفی داور دوم، رییس دیوان انتخاب نشده باشد، دبیرکل سازمان بنابه درخواست هرکدام از دوطرف باید ظرف مدت (۶۰) روز بسعدی چنین انتخابی را از فهرست اشخاص واجد شرایطی که از قبل برابر مفاد ماده (۴) فوق تعیین شده‌اند، به عمل آورد. این فهرست جدای از فهرست کارشناسان پیش‌بینی شده در ماده (۴) کنوانسیون و همچنین فهرست مصالحه دهندگان موضوع ماده (۴) پیوست حاضر می‌باشد، هرچند نام یک شخص می‌تواند هم در فهرست مصالحه دهندگان و هم در فهرست داوران، آمده باشد. با این حال شخصی که

بیتعالی

- ۱۷ -

به عنوان مصالحه دهنده در اختلاف عمل نموده نمی‌تواند برای همان موضوع برای عمل به عنوان داور انتخاب شود.

۲- چنانچه ظرف مدت (۶۰) روز از زمان دریافت درخواست، یکی از دو طرف، عضو دیوان را که مسوولیت تعیین آن را دارد، معرفی ننماید، طرف دیگر می‌تواند مراتب را به طور مستقیم به اطلاع دبیرکل سازمان رسانده و او باید رییس دیوان را ظرف مدت (۶۰) روز از فهرست موضوع بند (۱) این ماده، انتخاب نماید.

۳- رییس دیوان باید پس از معرفی شدن، از طرفی که داور را تعیین ننموده، درخواست نماید که به همان روش و تحت همان شرایط مبادرت به انجام این کار بنماید. چنانچه طرف یادشده اقدام به انتخاب مورد لزوم ننماید، رییس دیوان باید از دبیرکل سازمان درخواست نماید که این انتخاب را برابر شرایط و ترتیب مطرح در بند پیشین به عمل آورد.

۴- چنانچه رییس دیوان برابر مفاد این ماده انتخاب شود، جز در صورت رضایت طرف یا طرف‌های دیگر نباید ملیت یکی از دو طرف مربوط را دارا بوده داشته باشد.

۵- در صورت فوت یا عدم حضور دآوری که یکی از دو طرف مسوولیت انتخاب وی را داشته است، طرف یادشده باید ظرف مدت (۶۰) روز از تاریخ فوت یا عدم حضور نسبت به معرفی جایگزین وی اقدام نماید. اگر طرف یادشده در مورد معرفی داور اقدامی ننماید، دآوری با حضور داوران باقی مانده به کار خود ادامه خواهد داد. در صورت فوت یا عدم حضور رییس دیوان، دآوری با حضور داوران باقی مانده به کار خود ادامه خواهد داد. در صورت فوت یا عدم حضور رییس دیوان، جانشین وی برابر مفاد ماده (۱۴) فوق تعیین شده و در صورت عدم توافق بین اعضای دیوان

مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بسم الله تعالی

- ۱۸ -

ظرف مدت (۶۰) روز پس از فوت یا عدم حضور، برابر مفاد این ماده تعیین خواهد شد.

ماده ۱۶-

چنانچه رسیدگی بین دوطرف شروع شده باشد، هرعضو دیگری که اتباع یا اموال آن تحت تاثیر همان اقدامات واقع شده باشد، یا هرکشور ساحلی عضوی که اقدامات مشابهی را انجام داده، میتواند با دادن اطلاعیه کتبی به طرفهایی که در ابتدا رسیدگی را آغاز نموده اند، به جریان رسیدگی داوری وارد شود مگر آنکه یکی از دوطرف اخیرالذکر به چنین ورود والحاقی معترض باشد.

ماده ۱۷-

هردیوان داوری که برابر مقررات این پیوست تشکیل می شود، درمورد آیین رسیدگی خود تصمیم خواهد گرفت.

ماده ۱۸-

۱- تصمیمات دیوان درمورد آیین رسیدگی ومحل تشکیل جلسات آن، و همچنین در مورد هرگونه اختلاف مطروح نزد، آن باید با رای اکثریت اعضای دیوان اتخاذ گردد. غیبت یا امتناع از دادن رای توسط یکی از اعضا دیوان که دوطرف مسوولیت انتخاب آن را داشته اند، مانعی در امر تصمیم گیری دیوان ایجاد نخواهد کرد. درصورت تساوی آرا رای نهایی با رییس خواهد بود.

۲- دوطرف باید موجبات تسهیل کار دیوان را فراهم آورده، وبه ویژه برابر قوانین خود وبا بکارگیری کلیه امکاناتی که در اختیار دارند:

بیت

- ۱۹ -

الف - اطلاعات و مدارک لازم را به دیوان ارایه نمایند.
ب - امکان ورود دیوان به قلمرو سرزمینشان برای استماع شهادت شهود یا کارشناسان و دیدن صحنه را فراهم سازند.
۳ - غیبت یا کوتاهی در حضور توسط یک طرف مانعی بر سر راه رسیدگی ایجاد نخواهد کرد.

ماده ۱۹ -

۱ - حکم دیوان باید با شرح دلایل همراه باشد. حکم دیوان نهایی و غیر قابل پژوهش خواهد بود. دوطرف باید فوری حکم دیوان را اجرا نمایند.
۲ - هر اختلافی که در ارتباط با تفسیر و اجرای حکم دیوان بین دوطرف ایجاد شود می‌تواند توسط هرکدام از دوطرف برای قضاوت به دیوانی که حکم را صادر نموده و در صورت عدم امکان چنین امری، به دیوان دیگری که بدین منظور و به همان روش دیوان اولیه تشکیل می‌شود، ارجاع شود.

"پروتکل مربوط به مداخله در دریاهای آزاد در صورت
بروز آلودگی ناشی از موادی غیر از نفت
(مصوب ۱۳۵۲ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۳ میلادی)"

کشورهای عضو پروتکل حاضر،

که عضو کنوانسیون بین‌المللی مربوط به "مداخله در دریاهای آزاد در صورت بروز سوانح آلودگی نفتی" انعقاد یافته در بروکسل به تاریخ هشتم آذرماه سال یکهزار و سیصد و چهل و هشت هجری شمسی برابر با بیست و نهم نوامبر سال یکهزار و نهصد و شصت و نه میلادی،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیتعالی

- ۲۵ -

می‌باشند.

با در نظر گرفتن قطعنامه همکاری‌های بین‌المللی در مورد مواد آلوده کننده غیر از نفت مصوب کنفرانس حقوقی بین‌المللی در خصوص خسارت آلودگی دریایی (۱۳۴۸) برابر با (۱۹۶۹)، و با امعان نظر به اینکه متعاقب قطعنامه فوق، سازمان مشورتی بین‌الدولی دریانوردی اقدامات خود را در مورد کلیه جنبه‌های آلودگی ناشی از موادی غیر از نفت تشدید نموده است، به قرار زیر توافق نموده‌اند.

ماده ۱-

۱- اعضای این پروتکل می‌توانند به دنبال بروز یک سانحه دریایی و یا اعمال مرتبط با چنین سانحه‌ای که به صورت منطقی می‌توان انتظار داشت به پیامدهای زیانبار عمده‌ای منجر شود، در صورت لزوم به منظور جلوگیری، کاهش یا رفع خطرات شدید و قریب‌الوقوع نسبت به خط ساحلی یا منافع مربوط خود ناشی از آلودگی یا تهدید به آلودگی به وسیله موادی غیر از نفت، اقداماتی را در دریاها آزاد به عمل آورند.

۲- "موادی غیر از نفت" مورد اشاره در بند (۱) عبارتند از:

الف، موادی که در فهرست تعیین شده توسط یک نهاد صلاحیت‌دار برگزیده به وسیله سازمان نام‌برده شده‌اند که فهرست مزبور به این پروتکل پیوست خواهد شد.

ب، سایر موادی که احتمال ایجاد خطر برای سلامت انسان، آسیب رساندن به منابع زنده و حیات دریایی، صدمه زدن به تسهیلات رفاهی و یا ایجاد اختلال در سایر بهره‌بردارهای مشروع از دریا را دارا می‌باشد.

بیت

- ۲۱ -

۳- هرگاه یک کشور عضو مداخله کننده در ارتباط با یکی از مواد مورد اشاره در جزو (ب) بند (۲) فوق اقدامی را به عمل آورد. آن عضو موظف است ثابت نماید که آن ماده تحت شرایط موجود در زمان مداخله منطقیاً "می‌توانسته خطر شدید و قریب الوقوعی ایجاد نماید که مشابه خطر ایجاد شده توسط هریک از مواد یادشده در فهرست مورد اشاره در جزو (الف) بند (۲) فوق می‌باشد.

ماده ۲-

۱- مفاد بند (۲) ماده (۱) و مواد (۲) تا (۸) کنوانسیون مربوط به مداخله در دریاهای آزاد در صورت بروز سوانح آلودگی نفتی مصوب ۱۳۴۸ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۹ میلادی و پیوست آن که مربوط به نفت می‌شود. نسبت به موارد مورد اشاره در ماده (۱) پروتکل حاضر نیز قابل اعمال می‌باشد.

۲- از نظر پروتکل حاضر، فهرست کارشناسان مورد اشاره در بند (ج) مواد (۳) و (۴) کنوانسیون به گونه‌ای بسط خواهد یافت که کارشناسان صلاحیت‌دار برای ارائه مشاوره در ارتباط با موادی غیر از نفت را نیز، شامل شود. معرفی اسامی نامزدهای این فهرست می‌تواند توسط کشورهای عضو سازمان و کشورهای عضو پروتکل حاضر به عمل آید.

ماده ۳-

۱- فهرست مورد اشاره در جزو (الف) بند (۲) ماده (۱) به وسیله نهاد صلاحیت‌دار تعیین شده از طرف سازمان، نگهداری خواهد شد.

بسم الله

- ۲۲ -

- ۲- هرگونه اصلاحیه فهرست پروتکل حاضر که توسط یک عضو پیشنهاد شده باشد، به سازمان تسلیم خواهد شد و به وسیله سازمان، حداقل سه ماه قبل از رسیدگی توسط نهاد صلاحیتدار، در میان کلیه اعضای سازمان و اعضای پروتکل حاضر پخش می‌شود.
- ۳- اعضای پروتکل حاضر اعم از اینکه عضو سازمان باشند یا نباشند استحقاق شرکت در جریان بررسی توسط نهاد صلاحیتدار را خواهند داشت.
- ۴- اصلاحیه‌ها تنها توسط اکثریت دوسوم اعضای حاضر ورای دهنده این پروتکل به تصویب خواهد رسید.
- ۵- چنانچه اصلاحیه‌ای برابر بند (۴) فوق تصویب شود این اصلاحیه توسط سازمان برای پذیرش به کلیه اعضای پروتکل حاضر، ابلاغ خواهد شد.
- ۶- اصلاحیه مزبور در پایان مدت شش ماه پس از ابلاغ آن، پذیرفته شده تلقی خواهد شد مگر آنکه در خلال آن مدت توسط حداقل یک سوم از اعضای پروتکل حاضر اعتراضی در مورد این اصلاحیه به سازمان اعلام شده باشد.
- ۷- اصلاحیه‌ای که طبق بند (۶) فوق پذیرفته شده تلقی گردیده است سه ماه پس از پذیرش آن برای کلیه اعضا پروتکل حاضر، به استثنای اعضای که اطلاعیه‌ای مبنی بر عدم پذیرش اصلاحیه مزبور صادر نموده‌اند، لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده ۴-

- ۱- پروتکل حاضر برای امضا توسط کشورهایایی که کنوانسیون مورد اشاره در ماده (۲) را امضا نموده یا به آن پیوسته‌اند همچنین برای هر کشوری که به حضور در کنفرانس بین‌المللی در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بیتعالی

- ۲۳ -

مورد آلودگی دریای ۱۳۵۲ برابر با ۱۹۷۳ دعوت شده، مفتوح می‌باشد. پروتکل از تاریخ ۱۳۵۲/۱۰/۲۵ تا ۱۳۵۳/۱۰/۱۰ هجری شمسی، برابر با ۱۵ ژانویه ۱۹۷۴ میلادی تا ۳۱ دسامبر ۱۹۷۴ در مقر سازمان برای امضا مفتوح خواهد ماند.

۲- بارعایت بند (۴) این ماده پروتکل حاضر منوط به تصویب، پذیرش یا تایید کشورهای امضا کننده آن خواهد بود.

۳- بارعایت بند (۴) این پروتکل برای الحاق توسط کشورهای که آن را امضا ننموده‌اند، مفتوح خواهد بود.

۴- پروتکل حاضر تنها توسط کشورهای که کنوانسیون مورد اشاره در ماده (۲) را تصویب، پذیرش یا تایید نموده و یا به آن پیوسته‌اند می‌تواند مورد تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق قرار گیرد.

ماده ۵-

۱- تصویب، پذیرش، تایید، یا الحاق با سپردن سند رسمی به همین مضمون به دبیرکل سازمان، رسمیت خواهد یافت.

۲- هرگونه سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق، که پس از لازم‌الاجرا شدن هر اصلاحیه پروتکل حاضر در ارتباط با کلیه کشورهای متعاقد موجود یا پس از تکمیل کلیه اقدامات ضروری برای لازم‌الاجرا شدن اصلاحیه در ارتباط با کلیه کشورهای عضو موجود، سپرده شده، شامل پروتکل تغییر یافته توسط اصلاحیه تلقی خواهد شد.

ماده ۶-

۱- پروتکل حاضر در نودمین روز پس از تاریخی که در آن پانزده کشور، اسناد تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق را به

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بِسْمِ اللَّهِ

- ۲۴ -

دبیرکل سازمان سپرده باشند لازم الاجرا خواهد شد، اگرچه پروتکل حاضر تا قبل از لازم الاجرا شدن کنوانسیون مورد اشاره در ماده (۲) لازم الاجرا نخواهد شد.

۲- برای هر کشوری که بعداً "پروتکل را مورد تصویب، پذیرش یا تایید قرار داده و یا بدان ملحق شود، پروتکل حاضر در نودمین روز پس از سپردن سند مقتضی توسط چنین کشوری، لازم الاجرا خواهد شد.

ماده ۲-

۱- پروتکل حاضر می‌تواند توسط هر عضو در هر زمان پس از تاریخ لازم الاجرا شدن پروتکل برای آن متعاهد مورد انصراف قرار گیرد.

۲- "انصراف" با تسلیم سندی بدین مضمون به دبیرکل سازمان، رسمیت خواهد یافت.

۳- "انصراف" پس از یک سال یا مدت طولانی‌تری که در سند انصراف بدان تصریح شده، از زمان تسلیم سند انصراف به دبیرکل سازمان، رسمیت خواهد یافت.

۴- انصراف از کنوانسیون مورد اشاره در ماده (۲) توسط یک عضو به معنی انصراف از پروتکل حاضر توسط آن عضو تلقی خواهد شد. چنین انصرافی در همان روز رسمیت یافتن انصراف از کنوانسیون برابر بند (۳) ماده (۱۲) آن کنوانسیون رسمیت خواهد یافت.

ماده ۸-

۱- کنفرانسی به منظور تجدید نظر یا اصلاح پروتکل حاضر می‌تواند توسط سازمان برگزار شود.

بسمه تعالی

- ۲۵ -

۲- سازمان بنابه تقاضای حداقل یک سوم کشورهای متعاقد به پروتکل حاضر، کنفرانسی از کشورهای عضو را برای تجدید نظر یا اصلاح آن تشکیل خواهد داد.

ماده ۹-

- ۱- پروتکل حاضر به دبیرکل سازمان سپرده خواهد شد.
- ۲- دبیرکل سازمان باید:
 - الف، به کلیه کشورهایایی که پروتکل حاضر را امضا نموده یا به آن ملحق شده اند مراتب زیر را اطلاع بدهد:
 - ۱- هر امضا یا سپردن سند جدید به همراه تاریخ آن.
 - ۲- تاریخ لازم الاجرا شدن پروتکل حاضر.
 - ۳- سپردن هرگونه سند انصراف از پروتکل حاضر به همراه تاریخی که در آن انصراف رسمیت خواهد یافت.
 - ۴- هرگونه اصلاحیه پروتکل حاضریا پیوست آن و هرگونه اعتراض یا اعلام عدم پذیرش اصلاحیه های یا شده.
 - ب- نسخ برابر با اصل پروتکل حاضر را به کلیه کشورهایایی که پروتکل حاضر را امضا نموده یا به آن ملحق شده اند، ارسال نماید.

ماده ۱۰-

به محض اینکه پروتکل حاضر لازم الاجرا شود، یک نسخه برابر با اصل آن توسط دبیرکل سازمان برای ثبت و انتشار برابری ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل متحد، به دبیرخانه سازمان ملل متحد ارسال خواهد شد.

[Handwritten signature and stamp]

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بیتعالی

- ۲۶ -

ماده ۱۱-

پروتکل حاضر در یک نسخه اصلی به زبانهای انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیایی تنظیم شده است که هر چهار متن بهطور یکسان معتبر می باشد.

در تایید مراتب فوق، امضا کنندگان زیر که به گونه مقتضی برای این منظور اختیار یافته اند، پروتکل حاضر را امضا نموده اند.

لندن به تاریخ یازدهم آبان ماه یک هزار و سیصد و پنجاه و دو هجری شمسی برابر با دوم نوامبر یک هزار و نهمصد و هفتاد و سه.

بسم الله تعالی

- ۲۲ -

ضمیمه

فهرست مواد تعیین شده توسط کمیته حفاظت از محیط زیست
دریایی سازمان طبق جز الف بند ۲ ماده ۱ پروتکل

۱- نفت (هنگام حمل بصورت فله)

محلولهای اسفالتی

مواد ترکیبی

پس ماندههای پودری

اضافات گازوییل با نقطه جوش متوسط

نفت

تمفیه شده های

ترکیبات حاوی نفت خام

نفت سنگین

روغن خوشبوکننده (به جز روغن نباتی)

مواد ترکیبی

روغن معدنی

روغن نفوذ کننده

روغن دوک

روغن توربین

مواد حاصل از تقطیر

گازوییل با نقطه جوش متوسط

ترکیبات فلش فید

بسم الله

- ۲۸ -

گازوویل

رقیق شده

بنزین‌های ترکیبی

سوخت الکیلی

سوخت‌های با کیفیت بهبود یافته

سوخت پلیمری

بنزینها

روغن سر سیلندر (طبیعی)

اتوموتیو (نوعی بنزین)

سوخت هواپیما

بانقطه جوش متوسط

انواع سوخت جت

سوخت جت ۱، (نفت سفید)

سوخت جت ۳،

سوخت جت ۴،

سوخت جت ۵، (نفت سفید، سنگین)

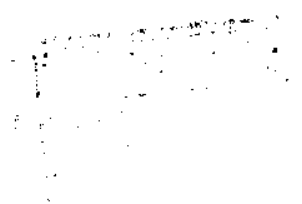
سوخت جت با درجه اکتان بالا

حلال معدنی

نفتا

حلال

حلالهای حاصل از پالایش

برشهای حاصل از تقطیر

۲- مواد مضر

- استیک انیدرید
- استن
- استون سیانوهیدرین
- اکرولین
- اکریلونیتریل
- آلدرین
- آلیل ایزوتیوسیانیات
- فسفید آلومینیوم
- آمونیاک (مایع ۲۸٪)
- فسفات آمونیوم
- امیل مرکاپتان
- آنیلین
- آنیلین هیدروکلراید
- ترکیبات آنتی موآن
- ترکیبات آرسنیک
- آتوازین
- متیل آزین فسفات (گوتین)
- آزید باریم
- سیانید باریم
- اکسید باریم
- بنزن
- ایزومرهای هگزاکلرید بنزن (لیندن)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۹۳

تاریخ ۷۰/۷

پوست

بیتعالی

- ۳۰ -

بنزیدین

بریلیم (بصورت پورد)

برم

سیانید برموبنزیل

نرمال بوتیل اکریلات

اسید بوتیویک

اسید کاکودیلیک

ترکیبات کادمیوم

کارباریل (سوین)

دی سولفید کربن

تتراکلرید کربن

کلردان

کلرواستن

کلرواستوفنون

کلرودی نیترو بنزن

کلروفرم

کلروهیدرینها (خام)

کلروپیکرین

اسید کرومیک (تری اکسید کروم)

کوکولوس (جامد)

ترکیبات مس

کرزولها

دی آمین اتیلن مس

ترکیبات سیانید

برمید سیانوژن

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۹۳

تاریخ ۷۵۷۴

پوست دل

تعلی

- ۳۱ -

کلرید سیانوژن

د.د.ت

دی کلروانیلینها

دی کلروبنزن

دی آلدین

دی متوات (سیگون)

دی متیل آمین (مایع ۴۰٪)

دی نیتر وانیلینها

۴ و ۶ دی نیتر وارتوکروزل

دی نیتر و فنلها

اندوسولفان (تیودان)

اندین

اپی کلروهیدرین

اتیل برمواستیت

اتیلن کلروهیدرین (۲، کلرو، اتانول)

اتیلن دی کلراید

استات فنتین (خشک)

اسید فلئوسیکلیک

هیتاکلر

هکزا کلروبنزن

هکزا اتیل تترافسفات

اسید هیروسیانیک

اسید هیدروفلئوریک (مایع ۴۰٪)

ایزوپرن

ترکیبات سرب

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۹۲
تاریخ ۷/۷/۷۵
پیوست دلم

تعلین

- ۳۲ -

لیدن (گامگزان BHC)
مالاتون
ترکیبات جیوه
متیل الکل
متیل کلراید
مولاسها
نفتالین (حل شده)
نفتیل تیوره
اسید نیتریک (۹۰٪)
روغن
پاراتون
پاراکوت
فنل
اسید فسفریک
فسفروس (طبیعی)
پلی‌هالوژنت بی فنیلها
سدیم پنتا کلروفنات
استیرن مونومر
تولوئن
دی ایزوسیانیات تولوئن
توگزان
فسفات تری تولیل (تری کوزیل فسفات)
۵۰۴۰۲- تی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۹۳۰

تاریخ ۷/۷/۷۵

پوست دله

بیتعالی

- ۳۳ -

۳- گازهای مایع (هنگام حمل بصورت فله)

استالدئید

آمونیاک آنیدروس

بوتادین

بوتان

ترکیب بوتان و پروپان

بوتیلن‌ها

کلرین

دی متیل آمین

اتیل کلراید

اتان

اتیلن

اکسید اتیلن

متان (LNG)

ترکیب متیل استیلن پروپادین

متیل برمید

متیل کلرید

پروپان

پروپیلن

وینیل کلرید مونومر

انیدروس هیدروژن کلرید

انیدروس هیدروژن فلیورید

دی اکسید سولفور

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بسم الله

- ۳۴ -

۴- مواد رادیواکتیو

مواد رادیواکتیو شامل عناصر و ترکیب‌هایی میشوند که ایزوتوپ‌های آنها مشمول الزمات بخش ۸۳۵ مقررات حمل بی‌خطر مواد رادیواکتیو، نسخه تجدیدنظر شده ۱۹۷۳، منتشره توسط آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، میباشند ولی محدود به این مواد نیستند و میتوان آنها را در بسته‌های نوع A و نوع B همچون مواد قابل فیزیون یا مواد حمل شده طبق ترتیبات خاص مانند مواد زیر نگهداری یا حمل نمود.

اورانیوم ۲۳۵ پلوتونیم ۲۳۹ رادیوم ۲۲۶ سزیم ۱۳۷ کبالت

۴۰.

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحد منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه، هفده ماده و یک پیوست و پروتکل مداخله در دریاهای آزاد در صورت بروز آلودگی غیرنفتی مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده و یک ضمیمه در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و هفتم شهریورماه یک هزار و سیمد و هفتاد و پنج به‌تمویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع

ملی‌اکبر ناطق‌نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی